

РЕШЕНИЕ

№ 313

гр. В., 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 13 СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20243110200246 по описа за 2024 година

Производството е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН въз основа на жалба предявена от „М. ойл“ ООД срещу Наказателно постановление № ВГ 2022/2000-223/НП от 15.02.2023г. на директора на Териториална дирекция Митница В. в Агенция „Митници“, с което на дружеството било наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 380,94 лева, на основание чл. 234, ал.2, т.1, вр. ал.1, т.1 от ЗМ, чл. 83 ЗАНН.

Санкционираното дружество изразява становище за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление поради нарушение на материалноправните норми и процесуалните правила. Изтъква се факта, че в издаденото НП не е посочена законовата разпоредба, която е нарушена виновно; извършването на нарушението не е доказано; неясно е какво съдържа отговора, постъпил от Ш. митническа администрация; оспорва се неговия превод. Оспорва извода на наказващия орган за наличие на административно нарушение. Привежда доводи за неспазване на нормата на чл.33, ал.2 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно уведомено, се представлява от адв.П. от АК-В., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Представител на въззиваемата страна изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави и

възражение за прекомерност на претендираните от дружеството разноски.

Жалбата е подадена от надлежна страна- санкционираното юридическо лице, в преклузивния 14-дневен срок по [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#), срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд - по местоизвършване на претендираното нарушение, поради което е **процесуално допустима**. Разгледана по същество, същата е **неоснователна**, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от **фактическа страна** следното:

Санкционираното дружество през периода 01.01.2019г.-19.12.2021г. извършваната стопанската дейност на дружеството се изразявала в търговия с леки и лекотоварни автомобили до 3,5 т., като основни доставчици извън територията на ЕС, били дружества със седалища в Ш.и САЩ.

На 10.12.2020 г. на МП BG002005 Пристанище В., са представени документи за поставяне под режим „Допускане за свободно обращение" на стоки, изпратени от Ш.с получател „М. ОЙЛ" ООД, ЕИК 200561054, за четири броя употребявани автомобили. Митническата декларация е регистрирана с MRN 20BG002005045331R0/ 10.12.2020 г.

За четирите стоки по МД с MRN 20BG002005045331R0/ 10.12.2020 г е декларирана тарифна преференция с „код 300" в полета „4/17-Кл.36 Преференции", въз основа на вписан текст за произход във фактури за покупко-продажба от 03/12/2020, даващ право за преференциално тарифно третиране, във връзка със Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Ш.

Със заповед за възлагане № ЗТД-2000-637/32-414501/20.12.2021 г., изменена със Заповеди № ЗТД-2000-96/32-55756/18.02.2022 г., № ЗТД-2000-247/32-127048/18.04.2022 г. и № ЗТД-2000-346/32-195113/14.06.2022 г., издадени от директор на ТД Митница В., е извършена проверка на дейността на дружеството, с оглед съответствието ѝ с изискванията на митническото законодателство във връзка с поставянето на стоки под митнически режим в рамките на последващия контрол на основание чл. 48 във връзка с чл. чл. 12, 15, 46, 47 и 51 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза и чл. 84а, ал. 1 от ЗМ във връзка с поставянето на стоки под митнически режим от „М. ОЙЛ" ООД, ЕИК 200561054. Проверката е извършена от В. А. Ц. и Ж.Д.К. на основание Заповед за изменение № ЗТД-2000-346/32-195113/14.06.2022 г.

В хода на проверката възникнали съмнения по отношение на декларирания „код 300" за стока позиции 1,3,4 и 5 по митническата декларация (МД) MRN 20BG002005045331R0/ 10.12.2020 г. , както и

съмнения относно автентичност и достоверност на представените пред митническите органи документи (Fattura/Ricevuta di vendita) за 4-те броя употребявани автомобили с държава на изпращане Конфедерация Ш. в рамките на извършваната проверка, от директора на ТД Митница В. е изпратено писмо рег. № 32-137361/27.04.2022 г. до директора на дирекция МРР, ЦМУ, с искане за извършване на последваща проверка на документи по линия на международното сътрудничество относно обстоятелствата дали износителят е съставил и подписал доказателствата за произход „декларация върху фактура" и налице ли са доказателства, които да обосновават декларираните по този начин обстоятелства за 4-те броя употребявани автомобили FIAT, **PEUGEOT**, **MERCEDES-BENZ** и **мотопед PIAGGIO**.

В Агенция „Митници" е получен отговор от Ш. митническа администрация с рег. № 32-250694/ 27.07.2022 г. относно фактури за доставка, включващ стоките, допуснати за свободно обръщение с МД с MRN 20BG002005045331R0/ 10.12.2020 г.

Отговорът е препратен до ТД Митница В. с придружително писмо рег. № 32-252052/ 28.07.2022 г. на директора на дирекция „Митническа дейност и методология" към ЦМУ -Агенция „Митници", в което се посочва, че износителят на въпросните автомобили в Ш.не е декларирал и не е подписвал декларации за произход на тези стоки, поради което следва да се считат за стоки с непреференциален произход.

С оглед постъпилата информация проверяващите преценили , че декларацията за произход, че декларациите за произход, съставена върху 4-те броя фактури от дата 03/12/2021 за стоки по МД с MRN 20BG002005045331R0/ 10.12.2020 г. не може да бъде приета за целите на предоставяне на тарифни преференции съгласно разпоредбите на чл. 56, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) 952/2013 във връзка със Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Ш.и следователно за нея следва да бъде заплатено дължимо мито по отношение на трети страни.

По отношение на стока с номер 3 – Мерцедес проверяващите установили, че има съставен друг АУАН и съответно НП, поради това изключили стока под номер 3 по митническа декларация MRN 20BG002005045331R0/ 10.12.2020 г. от настоящото производство.

Проверяващите приели, че действията си при деклариране, „М. ОЙЛ" ООД, ЕИК 200561054 е избегнало заплащането на дължимите мита и част от другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи, като неправомерно е приложило разпоредбите на чл. 56, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) 952/2013 за преференциално третиране и не е спазило изискванията на чл. 55, ал. 1 от ЗДДС,.

Съобразно нормата на чл. 77, пар. 1, буква „а" от Регламент (ЕС) №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза и чл. 56 от ЗДДС било

изчислено, че дължимите, неизплатени мита за стоката възлиза на 380,94 лева от които мита-317,45 лева и ДДС-63,45 лева. Във връзка с тези констатации проверяващите приели, че дружеството е осъществило състав на митническа измама по смисъла на чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ, тъй като за внасяната стока неправомерно е декларирано преференциален произход, като по този начин е избегнало заплащането на дължимите мита и част от другите публични държавни вземания в общ размер на 380,94 лева.

Поради това спрямо възз.дружество бил съставен акт за установяване на административно нарушение за това, че с действията си при деклариране е избегнало заплащането на дължимите мита и част от другите публични държавни вземания, като неправомерно е приложило разпоредбите на чл. 56, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) 952/2013 и не е спазило изискванията на чл. 55, ал. 1 от ЗДДС. Актът бил съставен в отсъствието на упълномощен представител на дружеството; впоследствие бил предявен и подписан с общи възражения. Писмени такива не били депозирани в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения акт било издадено процесното наказателно постановление с което на възз.дружество била наложена имуществена санкция в размер на 380,94 лв., за нарушение по чл.234, ал.1, т.1 от Закона за митниците. Доколкото общият размер на избегнатите мита и други публични държавни вземания не надхвърлял 35% от общата митническа стойност на автомобила, наказващият орган приел, че не следва да намира приложение нормата на чл.234, ал.4 от ЗМ.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа събраните по делото доказателства приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **правна страна** следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

Жалбата е подадена от надлежна страна- санкционираното юридическо лице, в преклузивния 14-дневен срок по [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#), срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд - по местоизвършване на претендираното нарушение, поради което е **процесуално допустима**. Разгледана по същество, същата е **неоснователна**, по следните съображения:

При извършената цялостна **служебна проверка** с оглед задължението си по чл.314, ал.1 НПК съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна. Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат законоустановените в

[чл. 42](#) и [чл. 57 от ЗАНН](#) реквизити. Същите са издадени в предвидените за това срокове, като при връчването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, видно от приложеното копие на Заповед № ЗАМ-1447/32-264887/09.08.2022г. на директора на Агенция „Митници“. Описанието на нарушението е достатъчно пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере неизпълнение на административно задължение му е вменено и да организира адекватно защитата си.

Неоснователни са изложените в жалбата доводи, че в НП не е посочена законовата разпоредба, която е била нарушена. Наказващият орган ясно е посочил, че приема, че е налице нарушение по чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ. Посочената норма съдържа не само санкция, но и съответното правило за поведение.

Не може да бъде споделено и виждането за наличие на съществено процесуално нарушение, допуснато с приобщаването към АНП на писмо, съставено на чужд език, без то да е придружено с превод на български език към момента на съставянето на акта. От приложения по делото превод на документа се установява, че съдържанието му съответства на фактическите твърдения в акта и в издаденото наказателно постановление. Санкционираното лице се защитава именно срещу фактите, възприети от актосъставителя и наказващия орган. Следователно липсват основания да се счита, че процесуалните права на дружеството са били ограничени в тази връзка. Доколкото е налице официален отговор от митническите власти на страната – износител, и съобразно същия не се потвърждава преференциален произход на стоките, при липсата на декларация/сертификат за преференциален произход, потвърдени по надлежния ред, се сформира извод за категоричност на доказателствата в подкрепа на обвинението. Касае се за официален отговор от швейцарските митнически органи, издаден по надлежния за това ред, съобразно тяхната компетентност, след извършена проверка при износителя. Разпоредбата на чл. 11, т. 2 от Споразумението изрично предвижда възможност за използването на получената информация (под формата на доклади, документи и т. н. - чл. 8, т. 1) в съдебни или административни процедури, заведени вследствие на нарушения на митническото законодателство. Договарящите се страни имат право да използват като доказателствен материал в доклади и показания пред съдилища, получена информация и прегледани документи в съответствие с разпоредбите на този протокол. (чл. 11, т. 3). Като държава-членка на Европейския съюз Република България е обвързана от нормите на Споразумението. Следователно по силата на цитираните разпоредби полученият писмен отговор и приложената към него фактура се явяват надлежни доказателства за отразените в тях обстоятелства. По делото е приобщен отговора на Ш. митническа администрация, чието съдържание еднозначно определя стоките като такива, спрямо които не е относима квалификация като такива с „преференциален произход“. Обстоятелство, че

при извършен последващ контрол в счетоводството на дружеството му не са открити да се съхраняват фактури, различни от тези, които е представило пред Българските митнически органи не променя категоричността на горния извод.

Процесното деяние е квалифицирано от наказващия орган като нарушение на чл. 234, ал.1, т.1 от ЗМ. Посочената разпоредба дефинира едната хипотеза на понятието митническа измама, като предвижда, че за такова деяние следва да бъде наказано лице, което избегне или направи опит да избегне пълно или частично заплащане или обезпечаване на митата или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи. От своя страна втората алинея на цитираната норма определя предвидените за митническа измама санкции.

По силата на [чл. 56, § 1 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) дължимите вносни и износни мита се основават на Общата митническа тарифа. Според §2, б."г" от тази норма общата митническа тарифа включва и преференциалните тарифни мерки, предвидени в споразумения, които Съюзът е сключил с определени страни или територии извън митническата територия на Съюза. По аргумент от Приложение I към чл. 2, б. /и/, вр. с чл.3 от Споразумението между ЕИО и Конфедерация Ш.за свободна търговия вносът на стоки като процесната, когато е с произход от Конфедерация Ш. не следва да се обмитава.

От доказателствата по делото се установява, че въззивното дружество е поставило под митнически режим „допускане за свободно обращение" процесните употребявани автомобили, като е декларирано тарифна преференция с „код 300", въз основа вписан текст за произход във фактурата за покупко-продажба, даващ право за преференциално тарифно третиране. В хода на извършената проверка е направено запитване до компетентните власти в Ш.дали износителят е съставил и подписал доказателствата за произход „декларация върху фактура" и налице ли са доказателства, обосноваващи декларираните обстоятелства за употребявания автомобил. От получения отговор се установява, че износителят на автомобила не е деклариран и не е подписвал декларация за произход на стоката. Следователно наказващият орган правилно е формирал извод, че автомобилът следва да се третира като стока с непреференциален произход.

Не могат да бъдат сметени за основателни възраженията от страна на дружеството, че е неясно по какъв начин швейцарските власти са установили, че износителят не е подписвал декларацията за произход. Касае се за официален отговор от швейцарските митнически органи, издаден по надлежния за това ред, съобразно тяхната компетентност, след извършена проверка при износителя. Механизмът за проверка в подобни случаи е този по линия на международното сътрудничество, приложен и в случая, като съдът не намира основания за съмнение в достоверността на получения отговор. Според резултата от проверката на швейцарските власти

автомобилът е с неустановен произход, поради което за внесената стока не следва да бъдат предоставени тарифни преференции. Следователно е установено избягването от страна на дружеството на заплащане на публични държавни вземания, с което същото действително е осъществило състава на вмененото му нарушение.

Възражението, че нарушението е осъществено от прекият представител са неоснователни, тъй като видно от процесната митническа декларация, същата е подадена от „Шар 2000“, при условията на пряко представителство на декларатора „М. ойл“ ООД по смисъла на чл.18 параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Т.е. същият е действал от името и за сметка на представлявания. При тази хипотеза всички последици възникват в патримониума на посочения в декларацията представляван декларатор, в случая „М. ойл“ ООД. Ако са установени по надлежния ред неправомерни действия от упълномощеното лице, е налице възможност за регресен иск.

Идентично е становището на състава и по отношение на автомобил под номер от 3 от Митническата декларация регистрирана с MRN 20BG002005045331R0/ 10.12.2020 г. ,тъй като АНО изрично е вписал в процесното НП, че същия е изключен от настоящото производство, тъй като за него се води друго адм.наказателно производство. За този автомобил няма наложени наказания за избегнати мита и други публични държавни вземания.

Неоснователни са и допълнително наведените възражения отношение факта дали в НП е посочен международния договор, въз основа на който е направено запитването /въпреки, че в НП е налице изрично позоваване на СЕОКШ/ и дали писмото, с което е изискана информацията от Швейцарските митнически власти, съдържа всички реквизити по чл.6 от СЕОКШ. Това са обстоятелства, които могат да доведат до незаконосъобразност на НП. От значение в случая е това, че представените по делото писмени доказателства безспорно водят до извода, че в производство по реда на чл.84д от ЗМ от отдел „Последващ контрол“ при АМ, е извършена проверка от компетентните митнически органи на Конфедерация Ш.при посочения във фактурата износител на процесните автомобили, при която е установено, че последния не е съставил и подписал декларациите за произход. Писмото, с което е предоставена тази информация, има характера на официален документ, който има обвързваща съда материална доказателствена сила, поради което и МПС не могат да се считат с преференциален произход.

Нито едно от горните обстоятелства /установени от доказателствата по преписката/ не е оборено от наказаното дружество чрез представяне на

доказателства, нито пък е направено искане за събиране на такива.

В случая санкционираното търговско дружество на 10.12.2020 г. в митническата декларация за поставяне под режим „Допускане за свободно обращение“ е декларирано употребявани леки автомобили марка „Фиат“, „Пежо“ и мотопед „Пиаджо“, внос от Конфедерация Ш.като необщностни стоки с преференциален произход. Декларацията за произход на стоката върху издадените фактури за покупко-продажба от 10.12.2020г. е частен писмен документ – изявление на частно правен субект, докато писмото на федералната служба на митници и гранична охрана към федералното министерство на финансите на Ш.е официален документ, получен по линия на международното сътрудничество и по-специално по изпълнение на сключено споразумение между ЕИО и Конфедерация Ш.за свободна търговия от 22.07.1972 г. Според чл.11 от неговия допълнителен протокол относно взаимната административна помощ в митническата област договарящите се страни имат право да използват като доказателствен материал в доклад и показания пред съдилищата, получена информация и прегледани документи в съответствие с разпоредбите на настоящия протокол. В контекста на цитираната договореност отговорът на запитвания митнически орган на Ш.се ползва с материална доказателствена сила на официален документ. Съобразно предоставената компетентност на митническите органи на Конфедерация Ш.по чл. 7 от споменатия допълнителен протокол за „провеждане на подходящи разследвания“ , са били изисквани сведения от износителя на процесния автомобил.

Съгласно чл. 18, § 3 на решение № 2/2021 за изменение на споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Ш.чрез замяна на протокол 3 към него относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество износителят, който изготвя декларация за произход, трябва да има готовност да представи по всяко време, при поискване от митническите органи на страната износител, всички необходими документи, доказващи статута на продукти с произход на въпросните продукти, както и изпълнението на останалите изисквания на настоящите правила. В конкретният случай дейността на износителя се изразява в негово изявление , че не е деклариран преференциален произход на стоката и че не е подписвал декларация за нейния произход.

Неоснователно е възражението, че неправилно не е била кредитирана представената от въз.дружество декларация за произход, след като няма проведено оспорване на нейната автентичност, защото обстоятелствената част на издаденото НП обективира именно тезата на наказващия орган за неистиността на тази писмена документация, което становище се обосновава и от проведените процесуални действия в хода на последващия митнически контрол, включително събиране на сведения по реда на международното сътрудничество. Освен това в съдебната фаза на процеса, която се провежда по правилата на НПК / арг. чл. 84 от ЗАНН/ , не се открива производство , подобно на чл. 193 на ГПК.

Нарушението е квалифицирано правилно и отговорността на [дружеството законосъобразно е била ангажирана по реда на чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ.](#)

Наказанието е наложено в минималния размер, определен по реда на чл.234, ал.2, т.1 от ЗМ, поради което не следва да бъде коригиран.

По изложените съображения съдът приема, че наказващият орган правилно е констатирал наличието на процесното нарушение, надлежно е издирил приложимия закон и относимата санкционна разпоредба, като е наложил законосъобразно наказание.

Неоснователни са възраженията за липса на виновно поведение от страна на дружеството. Административнонаказателната отговорност на юридическите лица е обективна (безвиновна), поради което наличието или липсата на виновно поведение от страна на конкретни физически лица е без правно значение. Поради това е без значение и липсата на втора фактура в счетоводството на дружеството, която да не съдържа декларация за произход (каквито аргументи са изтъкнати в жалбата). За наличието на процесното нарушение е достатъчна обективната липса на доказателства за произхода на автомобила, както и действително осъщественото в тази връзка избягване на заплащането на публични задължения, независимо дали фактурата, съдържаща декларация за произход, е предоставена от износителя или е придобита от въззивното дружество по друг начин.

Не е налице нарушение на нормата на чл.33, ал.2 от ЗАНН. Субект на престъпление може да бъде само конкретно физическо лице. Евентуалното ангажиране на наказателната отговорност на дадено физическо лице във връзка със същия случай по никакъв начин не рефлектира и не изключва отговорността на дружеството за осъщественото от него административно нарушение. В Окръжна прокуратура В., е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 255, ал. 3. вр. ал. 1, т.2 и т.6, вр. чл 26, ал. 1 от НК - за това, че в периода 27.08.2020г. - 06.07.2021г. в гр. В. при условията на продължавано престъпление е било избегнато установяването и

плащането на данъчни задължения до ЗДДС за „М. ОЙЛ“ ООД. С оглед на последното, административно - наказващият орган е следвало на осн. чл.54, ал.1, т.9 от ЗАНН да прекрати административнонаказателното производство с мотивирана резолюция, вместо да издава обжалваното Наказателно постановление. В случая не е налице конкуренция между наказателно и административнонаказателно производство, при която касационният жалбоподател да е застрашен от нарушаване на принципа *non bis in idem*. Безспорно е, че принципът, възведен в чл.4, §1 на Протокол № 7 към КЗПЧОС, включва забрана за повторно наказване или съдене на едно и също лице за едно и също деяние, тоест, съдържа както обективен, така и субективен елемент. Следователно конкретните фактически обстоятелства по двете производства следва да се отнасят и до едно и също лице, което би имало качеството на извършител на деяние, съставляващо административно нарушение и съответно престъпление. В случая се установява провеждането на наказателно производство и приключило административнонаказателно такова при действително налична идентичност на обективните факти, очертаващи предмета на разглеждане на двете производства, но изобщо не е налице идентичност по отношение на субекта на отговорността, доколкото административно-наказателното производство се води по отношение на юридическото лице „М. Ойл“ ООД, което е санкционирано за пълно или частично избягване на заплащане на мита и други държавни вземания. Съгласно писмото от Окръжна прокуратура – В. наказателното производство се води с данни за престъпление по чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.2 и т.6 вр. чл.26, ал.1 от НК, при което извършител на деянието, може да е само конкретно физическо лице – аргумент от чл.31 от Наказателния кодекс. Поради това съда приема, че не е налице идентичност между субектите на отговорността и не би могло да се приеме, че с провеждане на наказателно производство срещу конкретно физическо лице ще бъде нарушен посоченият принцип *non bis in idem*, доколкото административнонаказателното производство се води по отношение на друго лице – юридическо, което според българското позитивно право не може да бъде субект на наказателна отговорност. С оглед изложеното не е налице изискването на чл.54, ал.1, т.9 от ЗАНН.

Не са налице основания случаят да бъде счетен за маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като същият не се отличава с по-малка тежест от типичните нарушения от този вид. Доколкото се касае за формално нарушение, несвързано с настъпването на конкретен резултат, за да бъде счетено същото за маловажно е необходимо наличието на някакви особени извинителни обстоятелства около извършването му, а такива в случая липсват.

Предвид изложеното съдът приема, че не са налице основания за отмяна или изменение на обжалваното наказателно постановление. Същото следва да бъде потвърдено като законосъобразно, а жалбата- да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на делото и направеното от пълномощника на

въззиваемата страна съответно искане, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78, ал.8 от ГПК на Териториална дирекция Митница В. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, в размер определен в чл. 37 от Закона за правната помощ, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Случаят не се отличава със значителна фактическа или правна сложност, поради което съдът намира, че следва да се присъди възнаграждение в размер на предвидения в закона минимум, а именно-80,00 лева.

Предвид изхода на делото на дружеството-жалбоподател не следва да се присъждат разноски за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № BG2022/2000-223/НП от 15.02.2023г. на директора на Териториална дирекция Митница В. в Агенция „Митници“ с което на „М. ойл“ ООД на основание чл. 234, ал.2, т.1, вр. ал.1, т.1 от ЗМ, чл. 83 ЗАНН, вр. чл. 175, ал. 1 и ал. 3, чл. 178, ал. 1 и ал.3 от ДОПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗАНН е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 380.94 лв., като **законосъобразно**.

ОСЪЖДА „М. ойл“ ООД-гр.Шумен, ЕИК:200561054 да заплати на Териториална дирекция Митница В. в Агенция „Митници“ сумата от 80,00 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд -В..

Съдия при Районен съд – В.: _____